Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 18ης Ιουλίου 2017*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BYRON – Προγενέστερο μη καταχωρισμένο σήμα BYRON – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 – Σύστημα αγωγής του common law λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου (action for passing off) – "Goodwill" – Απόδειξη της κτήσεως και της συνεχίσεως της υπάρξεως του προγενέστερου δικαιώματος»

Στην υπόθεση T-45/16,

Nelson Alfonso Egüed, κάτοικος Μαδρίτης (Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τον N. Fernández Fernández-Pacheco, δικηγόρο,

προσφεύγων,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον J. Ivanauskas,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO:

Jackson Family Farms LLC, με έδρα τη Santa Rosa, Καλιφόρνια (Ηνωμένες Πολιτείες),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Νοεμβρίου 2015 (υπόθεση R 822/2015-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Jackson Family Farms και του Nelson Alfonso Egüed,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová, πρόεδρο, V. Valančius και U. Öberg (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Φεβρουαρίου 2016,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Απριλίου 2016,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη τη γραπτή ερώτηση που το Γενικό Δικαστήριο έθεσε στους διαδίκους και τις απαντήσεις τους, οι οποίες κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 και 15 Φεβρουαρίου 2017,

έχοντας υπόψη ότι οι κύριοι διάδικοι δεν ζήτησαν τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός τριών εβδομάδων από την επίδοση του εγγράφου με το οποίο γνωστοποιήθηκε η περάτωση της έγγραφης διαδικασίας και αποφασίζοντας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να κρίνει επί της προσφυγής χωρίς να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση,

εκδίδει την ακόλουθη

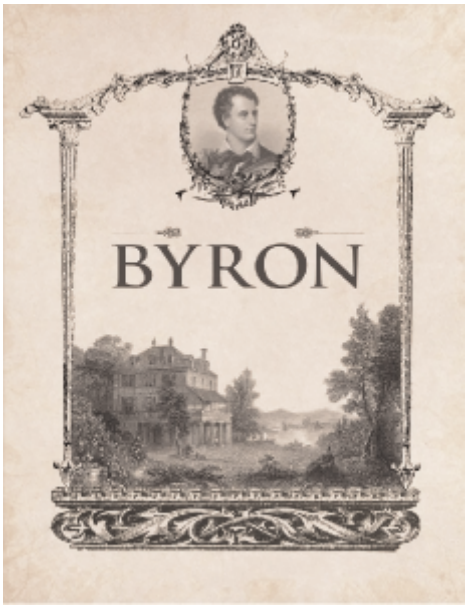
Απόφαση

1 Η υπό κρίση υπόθεση αφορά το εάν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) ορθώς έκρινε, σε απόφασή του κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή, ότι το δίκαιο του Ηνωμένου Βασίλειου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας επιτρέπει, υποθετικώς, στην ανακόπτουσα την καταχώριση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να απαγορεύσει τη χρήση του πλέον πρόσφατου σήματος ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου δυνάμει αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου (passing off). Η υπόθεση εγείρει, μεταξύ άλλων, το ζήτημα του κρίσιμου χρόνου για την εκτίμηση της κτήσεως και της συνεχίσεως της υπάρξεως του προγενέστερου δικαιώματος, εν προκειμένω του «goodwill» (ήτοι της δυνάμεως προσελκύσεως πελατείας).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Στις 23 Ιανουαρίου 2012, ο προσφεύγων, Nelson Alfonso Egüed, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο EUIPO, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

3 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση συνίσταται στο εξής εικονιστικό σημείο:

4 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση ανήκουν ιδίως στην κλάση 33 κατά την έννοια του

Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Οίνος και πάσης φύσεως αλκοολούχα ποτά (πλην της μπίρας)».

5 Η αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 56/2012, της 21ης Μαρτίου 2012.

6 Στις 21 Ιουνίου 2012, η Jackson Family Farms LLC, εταιρία αμερικανικού δικαίου, άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009, κατά της καταχωρίσεως του ζητηθέντος σήματος για τα προϊόντα που αναφέρονται στη σκέψη 4 ανωτέρω.

7 Κατόπιν του περιορισμού που έλαβε χώρα κατά τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO, η ανακοπή βασίστηκε στο προγενέστερο, μη καταχωρισθέν σήμα BYRON, το οποίο χρησιμοποιείται στις συναλλαγές για τον προσδιορισμό κρασιών.

8 Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της ανακοπής ήταν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 καθώς και σχετικοί με το αδίκημα της απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου (passing off) βάσει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου.

9 Στις 27 Φεβρουαρίου 2015, το τμήμα ανακοπών έκανε δεκτή την ανακοπή.

10 Στις 24 Απριλίου 2015, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

11 Με απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2015 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του EUIPO απέρριψε την προσφυγή.

12 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Jackson Family Farms αρκούσαν για να αποδείξουν ότι το μη καταχωρισμένο σήμα BYRON εχρησιμοποιείτο στις συναλλαγές και ότι η ισχύς της χρήσεως αυτής δεν ήταν μόνον τοπική, ήτοι περιοριζόμενη στο Ηνωμένο Βασίλειο.

13 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, επίσης, ότι τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία, από κοινού εξεταζόμενα, αποδείκνυαν ότι η Jackson Family Farms ασκούσε σοβαρές εμπορικές δραστηριότητες όσον αφορά τα κρασιά που πωλούνταν υπό το σήμα BYRON κατά τον κρίσιμο χρόνο και ότι, κατά συνέπεια, είχε αποδειχθεί η ύπαρξη «goodwill».

14 Επιπροσθέτως, το τμήμα προσφυγών υιοθέτησε πλήρως το συμπέρασμα του τμήματος ανακοπών κατά το οποίο, λαμβανομένων υπόψη της ταυτότητας των επίμαχων προϊόντων και των υφιστάμενων ομοιοτήτων μεταξύ των επίμαχων σημείων, τα προϊόντα του προσφεύγοντος ενδεχομένως να συγχέονταν με εκείνα της Jackson Family Farms.

15 Τέλος, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, εν προκειμένω, η παραπλανητική παρουσίαση του σήματος θα προξενούσε ζημία, υπό την έννοια ότι η Jackson Family Farms θα υφίστατο μείωση πωλήσεων, διότι ο καταναλωτής θα αγόραζε εκ παραδρομής τα προϊόντα του προσφεύγοντος με την πεποίθηση ότι προέρχονται από την Jackson Family Farms.

Αιτήματα των διαδίκων

16 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να κάνει δεκτή την αίτησή του περί καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για όλα τα μνημονευόμενα προϊόντα των κλάσεων 18, 25 και 33·

– να καταδικάσει την Jackson Family Farms στα δικαστικά έξοδα.

17 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως στο σύνολό της·

– να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα του EUIPO.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού του δευτέρου αιτήματος του προσφεύγοντος

18 Με το δεύτερο αίτημα του προσφεύγοντος δύναται να θεωρηθεί ότι ζητείται η μεταρρύθμιση της προσβαλλομένης αποφάσεως από το Γενικό Δικαστήριο, ώστε να καταχωρισθεί το ζητούμενο σήμα.

19 Όμως, τα σχετικώς αρμόδια όργανα του EUIPO δεν εκδίδουν τυπική απόφαση πιστοποιούσα την καταχώριση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής. Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί αιτήματος με το οποίο του ζητείται να καταχωρίσει σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

20 Υπό τις συνθήκες αυτές, ούτε στο Γενικό Δικαστήριο εναπόκειται να επιληφθεί αιτήσεως μεταρρυθμίσεως αποσκοπούσας στην τροποποίηση αποφάσεως του τμήματος προσφυγών προς αυτήν την κατεύθυνση [διάταξη της 30ής Ιουνίου 2009, Securvita κατά ΓΕΕΑ (Natur-Aktien-Index), T-285/08, EU:T:2009:230, σκέψεις 17 και 20 έως 23, αποφάσεις της 15ης Δεκεμβρίου 2011, Mövenpick κατά ΓΕΕΑ (PASSIONATELY SWISS), T-377/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:753, σκέψη 11, και της 28ης Νοεμβρίου 2013, Vitaminaqua κατά ΓΕΕΑ – Energy Brands (vitaminaqua), T-410/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:615, σκέψεις 17].

21 Επομένως, το δεύτερο αίτημα του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Επί της ουσίας

22 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει έναν και μόνο λόγο ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

– Επί της παραπομπής στο δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο διέπει το σημείο του οποίου γίνεται επίκληση

23 Δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, ο δικαιούχος μη καταχωρισμένου σήματος δύναται να ασκήσει ανακοπή κατά της καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφόσον το εν λόγω μη καταχωρισμένο σήμα πληροί τέσσερις προϋποθέσεις. Το σημείο του οποίου γίνεται επίκληση πρέπει, πρώτον, να χρησιμοποιείται στις συναλλαγές, δεύτερον, να μην έχει μόνον τοπική ισχύ, τρίτον, το δικαίωμα επί του σήματος αυτού πρέπει να έχει αποκτηθεί σύμφωνα με το

δίκαιο του κράτους μέλους όπου χρησιμοποιήθηκε το σήμα πριν την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, τέλος, το σήμα αυτό πρέπει να παρέχει στον δικαιούχο τη δυνατότητα να απαγορεύσει τη χρήση πλέον πρόσφατου σήματος.

24 Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, οπότε, όταν ένα σήμα δεν πληροί μια από τις προϋποθέσεις αυτές, η ανακοπή που στηρίζεται στην ύπαρξη μη καταχωρισθέντος σήματος που χρησιμοποιείται στις συναλλαγές, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει [απόφαση της 30ής Ιουνίου 2009, Danjaq κατά ΓΕΕΑ – Mission Productions (Dr. No), T-435/05, EU:T:2009:226, σκέψη 35].

25 Οι δύο πρώτες προϋποθέσεις, δηλαδή οι σχετικές με τη χρήση και τη μη αποκλειστικώς τοπική ισχύ του προγενέστερου σήματος, απορρέουν από αυτό καθαυτό το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 και πρέπει, κατά συνέπεια, να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης.

26 Έτσι, ο κανονισμός 207/2009 θεσπίζει ενιαίους κανόνες σχετικούς με τη χρήση των σημείων και την ισχύ τους, οι οποίοι εμπνέονται από τις αρχές που διέπουν το προβλεπόμενο από τον κανονισμό αυτό σύστημα [απόφαση της 24ης Μαρτίου 2009, Moreira da Fonseca κατά ΓΕΕΑ – General Óptica (GENERAL OPTICA), T-318/06 έως T-321/06, EU:T:2009:77, σκέψη 33].

27 Αντιθέτως, στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, από τη φράση «στις περιπτώσεις και στον βαθμό που σύμφωνα με [...] το δίκαιο του κράτους μέλους που διέπει το σημείο αυτό» προκύπτει ότι οι δύο λοιπές προϋποθέσεις τις οποίες θέτει ο εν λόγω κανονισμός εκτιμώνται, σε αντίθεση με τις προηγούμενες, βάσει των κριτηρίων που προβλέπονται από το δίκαιο το οποίο διέπει το σημείο του οποίου γίνεται επίκληση.

28 Ο προσφεύγων κρίνει «απροσδόκητη» την παραπομπή στις εθνικές νομοθεσίες και εκτιμά ότι η εφαρμογή αλλοδαπής νομοθεσίας προκαλεί «διατάραξη της δίκαιης ισορροπίας» μεταξύ των εμπλεκομένων μερών.

29 Όμως, αφενός, αυτή η παραπομπή στο δίκαιο το οποίο διέπει το σημείο του οποίου γίνεται επίκληση είναι δικαιολογημένη, δεδομένου ότι ο κανονισμός 207/2009 αναγνωρίζει τη δυνατότητα επικλήσεως, έναντι σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και σημείων που είναι ξένα προς το σύστημα των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως, μόνο βάσει του εθνικού δικαίου που διέπει το σημείο του οποίου γίνεται επίκληση μπορεί να διαπιστωθεί αν το επίμαχο σημείο είναι προγενέστερο από το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αν δύναται να δικαιολογήσει την απαγόρευση χρήσεως πλέον πρόσφατου σήματος (απόφαση της 24ης Μαρτίου 2009, GENERAL OPTICA, T-318/06 έως T-321/06, EU:T:2009:77, σκέψη 34).

30 Αφετέρου, σημειώνεται ότι πλείονα στοιχεία αποσκοπούν στο να διασφαλίσουν ότι αυτή η παραπομπή ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που απορρέουν από την αρχή της προστασίας της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας.

31 Καταρχάς, κατά το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, στον ανακόπτοντα ενώπιον του EUIPO εναπόκειται να αποδείξει ότι, κατά το δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο διέπει το σημείο του οποίου γίνεται επίκληση δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, το σημείο αυτό παρέχει στον δικαιούχο του το δικαίωμα να απαγορεύσει τη χρήση του πλέον πρόσφατου σήματος. Βάσει της εθνικής νομοθεσίας της οποίας γίνεται επίκληση προς στήριξη της ανακοπής και των δικαστικών αποφάσεων που έχουν εκδοθεί στο οικείο κράτος μέλος, στον ανακόπτοντα εναπόκειται να αποδείξει ότι το επίμαχο σημείο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου του κράτους μέλους του οποίου γίνεται επίκληση, καθώς και ότι καθιστά δυνατή την απαγόρευση της χρήσεως πλέον πρόσφατου σήματος (απόφαση της 29ης Μαρτίου 2011, Anheuser-Busch κατά Budějovický Budvar, C-96/09 P, EU:C:2011:189, σκέψεις 188 έως 190).

32 Εν προκειμένω, η ανακόπτουσα έφερε το βάρος αποδείξεως ότι, κατά το εφαρμοστέο δίκαιο του κράτους μέλους, το σημείο του οποίου έγινε επίκληση παρείχε στον δικαιούχο του το δικαίωμα απαγορεύσεως της χρήσεως πλέον πρόσφατου σήματος.

33 Επιπροσθέτως, το EUIPO και το Γενικό Δικαστήριο δύνανται να διερευνήσουν τη βασιμότητα των στοιχείων που προσκομίζει ο ανακόπτων όσον αφορά την απόδειξη του περιεχομένου του εθνικού δικαίου, με την οποία βαρύνεται (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 27ης Μαρτίου 2014, ΓΕΕΑ κατά National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, σκέψη 41).

34 Επομένως, τα αρμόδια όργανα του EUIPO, οσάκις καλούνται να κρίνουν σε πρώτο στάδιο, δεν περιορίζονται στον ρόλο της απλής επικυρώσεως των διατάξεων του εθνικού δικαίου όπως τις έχει παρουσιάσει ο ανακόπτων. Το EUIPO δύναται να ενημερωθεί αυτεπαγγέλτως σχετικά με το δίκαιο του συγκεκριμένου κράτους μέλους στην περίπτωση που τέτοιες πληροφορίες κριθούν αναγκαίες για την εκτίμηση των προϋποθέσεων εφαρμογής προβληθέντος λόγου ανακοπής και, ιδίως, του υποστατού των προβληθέντων πραγματικών περιστατικών ή της αποδεικτικής ισχύος των προσκομισθέντων στοιχείων (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 27ης Μαρτίου 2014, ΓΕΕΑ κατά National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, σκέψεις 43 και 45, και της 5ης Απριλίου 2017, EUIPO κατά Szajner, C-598/14 P, EU:C:2017:265, σκέψη 36).

35 Το δε Γενικό Δικαστήριο, το οποίο ασκεί δικαστικό έλεγχο σε δεύτερο στάδιο, πρέπει, προκειμένου να ασκήσει αποτελεσματικό έλεγχο, να δύναται να εξακριβώσει, πέραν των προσκομισθέντων εγγράφων, την έκταση, τις προϋποθέσεις εφαρμογής και το περιεχόμενο των κανόνων δικαίου που επικαλείται ο ανακόπτων (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 27ης Μαρτίου 2014, ΓΕΕΑ κατά National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, σκέψεις 43 και 44, και της 5ης Απριλίου 2017, EUIPO κατά Szajner, C-598/14 P, EU:C:2017:265, σκέψη 38). Πράγματι, ο δικαστικός έλεγχος θα καθίστατο άνευ ουσίας αν ο δικαστής της Ένωσης έπρεπε να περιοριστεί μόνο στα έγγραφα που προσκόμισε ο ανακόπτων, με κίνδυνο να εφαρμοστούν ή να ερμηνευθούν εσφαλμένα οι σχετικοί κανόνες.

36 Ακόμα κι εάν ο ανακόπτων προσκομίσει έγγραφα τα οποία παρέχουν ελλιπή ή παραπλανητική εικόνα του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, δεν θα προκύψει εξ αυτών ζημία για το έτερο εμπλεκόμενο μέρος αν τόσο το EUIPO όσο και το Γενικό Δικαστήριο δύνανται να ενημερωθούν αυτεπαγγέλτως για το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους. Επομένως, η εφαρμογή του δικαίου κράτους μέλους δεν συνιστά «διατάραξη της δίκαιης ισορροπίας» μεταξύ των εμπλεκομένων μερών.

– Επί της σχέσεως μεταξύ της χρήσεως στις συναλλαγές, της οποίας η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική, και του «goodwill»

37 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι πληρούνταν οι δύο πρώτες προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, ήτοι οι προϋποθέσεις περί χρησιμοποιήσεως στις συναλλαγές προγενέστερου σήματος το οποίο δεν έχει μόνον τοπική ισχύ.

38 Ο προσφεύγων δεν άσκησε προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως στο μέτρο που με αυτήν κρίθηκε ότι το μη καταχωρισμένο σήμα BYRON της Jackson Family Farms εχρησιμοποιείτο στις συναλλαγές στο Ηνωμένο Βασίλειο σε σχέση με κρασιά πριν την ημερομηνία καταθέσεως του αιτήματος καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος, και ότι η χρήση αυτή δεν είχε μόνον τοπική ισχύ.

39 Αντιθέτως, ο προσφεύγων προβάλλει έναν και μόνο λόγο σχετικό με την πρώτη από τις τρεις προϋποθέσεις της «κλασικής τριάδας» του αδικήματος της απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου, ήτοι το «goodwill».

40 Επομένως, το αντικείμενο της διαφοράς δεν αφορά εκτίμηση των δύο πρώτων προϋποθέσεων του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009.

41 Συνεπώς, εν προκειμένω, ο έλεγχος του Γενικού Δικαστηρίου κατ' ανάγκην αφορά το ζήτημα εάν το τμήμα προσφυγών, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, κατέληξε ορθώς στο συμπέρασμα ότι το δίκαιο του Ηνωμένου Βασιλείου επέτρεπε, υποθετικώς, στην ανακόπτουσα να απαγορεύσει τη χρήση του πλέον πρόσφατου σήματος ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου μέσω αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου.

42 Το δίκαιο του κράτους μέλους που διέπει το μη καταχωρισθέν προγενέστερο σήμα είναι ο Trade Marks Act 1994 (νόμος του Ηνωμένου Βασιλείου περί σημάτων), του οποίου το άρθρο 5, παράγραφος 4, προβλέπει τα εξής:

«Η καταχώριση σήματος δεν είναι δυνατή αν ή κατά το μέτρο που η χρήση του στο Ηνωμένο Βασίλειο δύναται να αποκλεισθεί:

a) δυνάμει οποιουδήποτε κανόνα δικαίου [μεταξύ άλλων, δυνάμει του δικαίου περί απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου (law of passing off)] που προστατεύει μη καταχωρισμένο σήμα ή οποιοδήποτε άλλο σημείο το οποίο χρησιμοποιείται στις συναλλαγές […]».

43 Από το άρθρο 5, παράγραφος 4, του νόμου του Ηνωμένου Βασιλείου περί σημάτων, όπως έχει ερμηνευθεί από τα εθνικά δικαστήρια [απόφαση του House of Lords (Βουλής των Λόρδων, Ηνωμένο Βασίλειο) Reckitt & Colman Products Ltd v Borden Inc. (1990) R.P.C. 341, 406 HL], προκύπτει ότι ο ανακόπτων πρέπει να αποδείξει, σύμφωνα με το νομικό σύστημα της αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου που προβλέπει το δίκαιο του Ηνωμένου Βασιλείου, ότι πληρούνται τρεις προϋποθέσεις, ήτοι, πρώτον, η απόκτηση «goodwill» (ήτοι δυνάμεως προσελκύσεως πελατείας) από το επίμαχο μη καταχωρισμένο σήμα ή σημείο, δεύτερον, η παραπλανητική παρουσίαση από τον δικαιούχο του πλέον πρόσφατου σήματος και, τρίτον, η πρόκληση βλάβης στο «goodwill» [αποφάσεις της 18ης Ιανουαρίου 2012, Tilda Riceland Private κατά ΓΕΕΑ – Siam Grains (BASmALI), T-304/09, EU:T:2012:13, σκέψη 19, και της 18ης Νοεμβρίου 2015, Government of Malaysia κατά ΓΕΕΑ – Vergamini (HALAL MALAYSIA), T-508/13, EU:T:2015:861, σκέψη 32].

44 Το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Jackson Family Farms, από κοινού εξεταζόμενα, αποδείκνυαν ότι αυτή ασκούσε σοβαρές εμπορικές δραστηριότητες όσον αφορά τα κρασιά που πωλούνταν υπό το σήμα BYRON κατά τον κρίσιμο χρόνο και ότι, κατά συνέπεια, η ύπαρξη «goodwill» ήταν αποδεδειγμένη.

45 Ο μοναδικός λόγος που προβάλλει ο προσφεύγων δύναται να διαιρεθεί σε τρία σκέλη τα οποία αφορούν, πρώτον, την ύπαρξη «goodwill» του μη καταχωρισμένου σήματος BYRON στο Ηνωμένο Βασίλειο, δεύτερον, την απόκτηση αυτού του «goodwill» και, τρίτον, τη λήξη της ισχύος του προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BYRON.

Επί του πρώτου σκέλους του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, που αφορά την ύπαρξη «goodwill» του μη καταχωρισμένου σήματος BYRON στο Ηνωμένο Βασίλειο

– Επί της ανεπάρκειας των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η Jackson Family Farms

46 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Jackson Family Farms δεν επαρκούν για να αποδείξουν την ύπαρξη «goodwill» στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ειδικότερα, ο προσφεύγων επισημαίνει ότι στα τιμολόγια με αποδέκτη τον χονδρέμπορο οίνου, ήτοι την εταιρία Boutinot Ltd, δεν γίνεται μνεία του σήματος BYRON, αλλά απλώς και μόνον του όρου «byr», ότι δεν αποδεικνύουν την πώληση προϊόντων στους τελικούς καταναλωτές, ότι δύνανται να θεωρηθούν, όπως πράγματι θεωρήθηκαν από το τμήμα προσφυγών, ως απλά παραδείγματα πωλήσεων, και ότι, εξάλλου, τα εσωτερικά έγγραφα που προσκόμισε η Jackson Family Farms έχουν ισχνή αποδεικτική ισχύ.

47 Το EUIPO αντικρούει τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος.

48 Επισημαίνεται ότι η ιδιοκτησία η οποία προστατεύεται με την αγωγή λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου δεν αφορά λέξη ή όνομα του οποίου η χρήση από τρίτους απαγορεύεται, αλλά την ίδια την πελατεία η οποία θίγεται από την επίμαχη χρήση [Lord Parker στην απόφαση του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Ανώτερου δικαστηρίου (Αγγλία και Ουαλία), τμήμα εμπορικών και λοιπών ιδιωτικών διαφορών) Burberrys v JC Cording & Co Ltd (1909) 26 R.P.C. 693], δεδομένου ότι η φήμη του σήματος συνιστά το στοιχείο που προσελκύει την πελατεία και το κριτήριο που επιτρέπει τη διάκριση μιας παλαιάς από μια νέα επιχείρηση [αποφάσεις της 11ης Ιουνίου 2009, Last Minute Network κατά ΓΕΕΑ – Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR), T-114/07 και T-115/07, EU:T:2009:196, σκέψη 61, και της 9ης Δεκεμβρίου 2010, Tresplain Investments κατά ΓΕΕΑ – Hoo Hing (Golden Elephant Brand), T-303/08, EU:T:2010:505, σκέψη 101· βλ., επίσης, Lord Macnaghten στην απόφαση του House of Lords (Βουλής των Λόρδων) Inland Revenue Commissioners v Muller & Co's Margarine (1901) A.C. 217, 223 HL].

49 Η ύπαρξη «goodwill» αποδεικνύεται, καταρχήν, μέσω της αποδείξεως υπάρξεως εμπορικών και διαφημιστικών δραστηριοτήτων, καθώς και λογαριασμών πελατών. Η απόδειξη σοβαρών εμπορικών δραστηριοτήτων οι οποίες οδηγούν στην απόκτηση φήμης και την ανάπτυξη πελατείας επαρκεί, κατά κανόνα, για την απόδειξη «goodwill» (αποφάσεις της 9ης Δεκεμβρίου 2010, Golden Elephant Brand, T-303/08, EU:T:2010:505, σκέψη 102, και της 18ης Νοεμβρίου 2015, HALAL MALAYSIA, T-508/13, EU:T:2015:861, σκέψη 74).

50 Πρέπει λοιπόν να εξεταστεί εάν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Jackson Family Farms καθιστούν δυνατή την απόδειξη υπάρξεως «goodwill».

51 Αληθεύει, όπως ορθώς επισημαίνει ο προσφεύγων, ότι ορισμένα από τα αποδεικτικά στοιχεία δεν είναι κρίσιμα για την επίλυση της διαφοράς. Τούτο ισχύει, μεταξύ άλλων, για τα τιμολόγια που αφορούν τις πωλήσεις προς εταιρίες στην Κύπρο και στο Λουξεμβούργο.

52 Το χρονικό κριτήριο που διατυπώνεται ρητώς στο άρθρο 8, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 όσον αφορά την απόκτηση δικαιώματος επί του σημείου του οποίου γίνεται επίκληση προς στήριξη της ανακοπής είναι η ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απόφαση της 29ης Μαρτίου 2011, Anheuser-Busch κατά Budějovický Budvar, C-96/09 P, EU:C:2011:189, σκέψη 166· βλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2010, Golden Elephant Brand, T-303/08, EU:T:2010:505, σκέψεις 98 και 99). Συνεπώς, κρίσιμη ημερομηνία είναι εν προκειμένω η 23η Ιανουαρίου 2012.

53 Κατά συνέπεια, ο κατάλογος κρασιών που προσφέρονται από την British Airways, στον οποίον εμφανίζεται ένα byron pinot noir 2010, χρονολογίας Δεκεμβρίου 2012, επίσης δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη.

54 Τα πλέον κρίσιμα στοιχεία που προσκόμισε η Jackson Family Farms προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη «goodwill» είναι, κατά χρονολογική σειρά, τα εξής:

– κατάλογος της εταιρίας Boutinot, χρονολογίας 2010, βάσει του οποίου διατίθενται στο εμπόριο κρασιά υπό το σήμα BYRON, κατόπιν ελάχιστης παραγγελίας 25 κιβωτίων (καθώς και άλλος ένας κατάλογος, άνευ χρονολογίας),

– τέσσερα τιμολόγια με αποδέκτη την εταιρία Boutinot, η οποία βρίσκεται στο Ηνωμένο Βασίλειο, με ημερομηνίες μεταξύ Ιανουαρίου και Δεκεμβρίου 2011, για ποσό συνολικού ύψους περίπου 45 000 δολαρίων Ηνωμένων Πολιτειών (USD) για 728 κιβώτια κρασιών, και για προϊόντα όπως «09 BYR PN Santa Maria 750 ml 14,6 % Alc»,

– οινοκριτική δημοσιευμένη στο διαδίκτυο, με ημερομηνία Μαρτίου-Απριλίου 2011, στην οποία γίνεται μνεία ενός byron pinot noir 2008,

– διαδικτυακή πρόσκληση του διαδικτυακού τόπου «meetup.com» σε γευσιγνωσία οίνου στο κατάστημα Harrods στο Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), στην οποία αναφέρεται ένα byron pinot noir, χρονολογίας Μαΐου 2011,

– εσωτερική έκθεση πωλήσεων για την περίοδο μεταξύ 1ης Μαΐου και 8ης Ιουνίου 2011, στην οποία είναι καταχωρισμένη η πώληση κρασιών υπό το σήμα BYRON αξίας περίπου 3 800 στερλινών (GBP),

– εσωτερική έκθεση πωλήσεων κρασιών υπό το σήμα BYRON για την περίοδο μεταξύ Σεπτεμβρίου 2010 και Νοεμβρίου 2011, στην οποία αναφέρονται συνολικώς 2 130 φιάλες, οι οποίες πωλήθηκαν, μεταξύ άλλων, σε εστιατόρια και σε λιανεμπόρους (ιδίως στο κατάστημα Harrods) στο Ηνωμένο Βασίλειο,

– στιγμιότυπα οθόνης (άνευ χρονολογίας) του διαδικτυακού τόπου του καταστήματος Harrods στα οποία εμφανίζονται κρασιά πωληθέντα υπό το σήμα BYRON.

55 Τα προαναφερθέντα τέσσερα τιμολόγια, τα οποία εν προκειμένω είναι τα πλέον κρίσιμα, έχουν αποδέκτη την εταιρία Boutinot, η οποία βρίσκεται στο Ηνωμένο Βασίλειο, και αποστέλλονται σε διεύθυνση στο Ηνωμένο Βασίλειο. Αποδεικνύουν, λοιπόν, ότι τα κρασιά πωλήθηκαν υπό το σήμα BYRON εντός του Ηνωμένου Βασιλείου.

56 Ο προσφεύγων προβάλλει ότι στα τιμολόγια με αποδέκτη την εταιρία Boutinot δεν γίνεται μνεία του σήματος BYRON, αλλά απλώς και μόνον του όρου «byr». Εντούτοις, είναι σύνηθες τα πωλούμενα προϊόντα να περιγράφονται κατά συντομευμένο τρόπο στα τιμολόγια και, δεδομένου ότι δεν πρόκειται για τα μόνα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν προκειμένου να αποδειχθεί η πώληση κρασιών υπό το προγενέστερο σήμα στο Ηνωμένο Βασίλειο, εύλογο ήταν το EUIPO να προβεί σε συνολική εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2010, Golden Elephant Brand, T-303/08, EU:T:2010:505, σκέψεις 106 και 107). Τα τιμολόγια, τα οποία συνεκτιμήθηκαν με τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία εμπορικών δραστηριοτήτων, αποδεικνύουν ότι τα κρασιά πωλήθηκαν υπό το σήμα BYRON εντός του Ηνωμένου Βασιλείου.

57 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι τα τιμολόγια με αποδέκτη την εταιρία Boutinot δεν αποδεικνύουν την πώληση προϊόντων στους τελικούς καταναλωτές, καθώς και ότι η Jackson Family Farms δεν δραστηριοποιείται στο Ηνωμένο Βασίλειο.

58 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου, ο ενάγων επί αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου πρέπει να διαθέτει «goodwill», ήτοι πελατεία, στο Ηνωμένο Βασίλειο [απόφαση του Supreme Court of the United Kingdom (Ανωτάτου δικαστηρίου του Ηνωμένου Βασιλείου) Starbucks (HK) Ltd and another v British Sky Broadcasting Group Plc and others, (2015) UKSC 31]. Επιχείρηση εγκατεστημένη στην αλλοδαπή δύναται να διαθέτει «goodwill» στο Ηνωμένο Βασίλειο εάν υπάρχει ζήτηση για τα προϊόντα της στο Ηνωμένο Βασίλειο και αυτή η ζήτηση δύναται να ικανοποιηθεί (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5η έκδ., Sweet & Maxwell, Λονδίνο, 2016, σημεία 1-17 και 3-93). Φερ' ειπείν, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division [Ανώτερου δικαστηρίου (Αγγλία και Ουαλία), τμήμα εμπορικών και λοιπών ιδιωτικών διαφορών] SA des Anciens Établissements Panhard et Levassor v Panhard Levassor Motor Co [(1901) 18 R.P.C. 405], η πώληση των προϊόντων του ενάγοντος από τρίτους, καθώς και η αγορά και η εισαγωγή τους από κατοίκους του Ηνωμένου Βασιλείου κρίθηκαν ως επαρκής δραστηριότητα. Επομένως, όπως ορθώς σημειώνει το EUIPO, το γεγονός ότι η Jackson Family Farms είναι εγκατεστημένη στις Ηνωμένες Πολιτείες και πωλεί τα κρασιά της μέσω του διανομέα της στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν δύναται να μεταβάλει το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών, κατά το οποίο η Jackson Family Farms είναι κάτοχος «goodwill» στο Ηνωμένο Βασίλειο.

59 Επιπροσθέτως, από τη νομολογία των εθνικών δικαστηρίων προκύπτει ότι στους πελάτες συμπεριλαμβάνονται τόσο εκείνοι οι οποίοι έχουν άμεση συμβατική σχέση με τους ενάγοντες επί αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου όσο και εκείνοι οι οποίοι αγοράζουν τα προϊόντα των τελευταίων με έμμεσο τρόπο [απόφαση του Court of Appeal (England & Wales) (εφετείου) (Αγγλία και Ουαλία) (πολιτικό τμήμα)], Anheuser-Busch Inc. v Budějovický Budvar NP (1984) F.S.R. 413, 415 CA· βλ., επίσης, απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2015, HALAL MALAYSIA, T-508/13, EU:T:2015:861, σκέψεις 67 και 75].

60 Επομένως, οι μεσάζοντες, ήτοι οι χονδρέμποροι, οι εισαγωγείς και οι λιανέμποροι, οι οποίοι αγόραζαν τα προϊόντα της Jackson Family Farms, ήταν, όπως και οι τελικοί καταναλωτές, πελάτες της Jackson Family Farms ως προς τους οποίους είχε αποκτηθεί «goodwill». Συναφώς, τα τιμολόγια που μνημονεύονται στη σκέψη 54 ανωτέρω καθιστούν δυνατή τη διαπίστωση υπάρξεως «goodwill» ως προς την εταιρία Boutinot, ήτοι πελάτη ο οποίος δραστηριοποιείται στη χονδρική εμπορία κρασιών και μεταπωλεί τα προϊόντα της Jackson Family Farms.

61 Όσον αφορά το «goodwill» που αποκτήθηκε ως προς τους τελικούς καταναλωτές, όπως ορθώς επισημαίνει το EUIPO, είναι εύλογη η υπόθεση ότι τα προϊόντα πωλήθηκαν στον τελικό καταναλωτή, διότι εάν τούτο δεν ίσχυε, ο χονδρέμπορος δεν θα είχε παραγγείλει συμπληρωματικό εμπόρευμα, όπως αποδεικνύουν τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία.

62 Τέλος, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι τα τιμολόγια με αποδέκτη την εταιρία Boutinot δεν δύνανται να θεωρηθούν, όπως φέρεται να θεωρήθηκαν από το τμήμα προσφυγών, ως απλά παραδείγματα πωλήσεων, κάτι που θα ήταν αντίθετο προς την απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2013, Dimian κατά ΓΕΕΑ – Bayer Design Fritz Bayer (Baby Bambolina) (T-581/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:553), και ότι, εξάλλου, τα εσωτερικά έγγραφα που προσκόμισε η Jackson Family Farms έχουν ισχνή αποδεικτική ισχύ.

63 Όπως ορθώς σημειώνει το τμήμα προσφυγών, μπορεί να αποδοθεί αποδεικτική ισχύς σε δήλωση προερχόμενη από ένα εκ των εμπλεκομένων μερών μόνον εάν αυτή ενισχύεται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία [απόφαση της 13ης Μαΐου 2009, Schuhpark Fascies κατά ΓΕΕΑ – Leder & Schuh (jello SCHUHPARK), T-183/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:156, σκέψη 39].

64 Συναφώς, το τμήμα προσφυγών οφείλει να προβεί σε συνολική εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν ενώπιον του EUIPO.

65 Ειδικότερα, δεν αποκλείεται ένα σύνολο αποδεικτικών στοιχείων να καθιστά δυνατή την απόδειξη των υπό εξέταση πραγματικών περιστατικών, παρά το γεγονός ότι καθένα από τα στοιχεία αυτά, μεμονωμένως εξεταζόμενο, δεν θα μπορούσε να αποδείξει την ακρίβεια των πραγματικών αυτών περιστατικών (απόφαση της 17ης Απριλίου 2008, Ferrero Deutschland κατά ΓΕΕΑ, C-108/07 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2008:234, σκέψη 36, και της 9ης Δεκεμβρίου 2010, Golden Elephant Brand, T-303/08, EU:T:2010:505, σκέψεις 104 έως 107).

66 Εν προκειμένω, οι εσωτερικές εκθέσεις πωλήσεων, ακόμα κι αν υποτεθεί ότι προέρχονται από την Jackson Family Farms, ενισχύονται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία. Παραδείγματος χάριν, η εσωτερική έκθεση πωλήσεων κρασιών υπό το σήμα BYRON για την περίοδο μεταξύ Σεπτεμβρίου 2010 και Νοεμβρίου 2011, στην οποία είναι καταγεγραμμένες συνολικώς 2 130 φιάλες οι οποίες πωλήθηκαν, μεταξύ άλλων, στο κατάστημα Harrods στο Ηνωμένο Βασίλειο, ενισχύεται από τη διαδικτυακή πρόσκληση του διαδικτυακού τόπου «meetup.com» σε γευσιγνωσία οίνου στο κατάστημα Harrods, χρονολογίας Μαΐου 2011, και από στιγμιότυπο οθόνης του διαδικτυακού τόπου του καταστήματος Harrods.

67 Ομοίως, καίτοι ο κατάλογος της εταιρίας Boutinot χρονολογίας 2010, βάσει του οποίου διατίθενται στο εμπόριο κρασιά υπό το σήμα BYRON, δεν αποδεικνύει ότι τα κρασιά τα οποία φέρουν το σήμα BYRON πράγματι πωλήθηκαν, το εν λόγω αποδεικτικό στοιχείο, εξεταζόμενο από κοινού με τα τέσσερα τιμολόγια των οποίων αποδέκτης ήταν η εταιρία Boutinot, συνηγορεί υπέρ της πωλήσεως οίνου υπό το σήμα BYRON από την εν λόγω εταιρία σε τρίτους.

68 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η συνεξέταση των τιμολογίων και των λοιπών προσκομισθέντων εγγράφων, στα οποία συμπεριλαμβάνονταν οι εκθέσεις πωλήσεων της Boutinot σε λιανέμπορους, εστιατόρια και ξενοδοχεία στο Ηνωμένο Βασίλειο, καθώς και αποκόμματα περιοδικών και άλλες πληροφορίες σχετικά με τα κρασιά που πωλήθηκαν υπό το σήμα BYRON, οι οποίες δημοσιεύθηκαν στο διαδίκτυο και οι οποίες αφορούσαν πελατεία ευρισκόμενη στο Ηνωμένο Βασίλειο, οδηγούσε στο συμπέρασμα ότι η Jackson Family Farms ασκούσε σοβαρές εμπορικές δραστηριότητες όσον αφορά τα κρασιά τα οποία πωλούνταν υπό το σήμα BYRON κατά τον κρίσιμο χρόνο, με αποτέλεσμα αυτή να έχει αποκτήσει «goodwill» κατά τον χρόνο αυτό.

– Επί του μεριδίου αγοράς της Jackson Family Farms

69 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι ήσσονος σημασίας πωλήσεις της Jackson Family Farms στο Ηνωμένο Βασίλειο, καθώς και το ισχνό μερίδιο αγοράς που αυτή κατέχει, ανερχόμενο περίπου στο 0,0001234 % κατά τα έτη 2011-2012 κατά τους υπολογισμούς του, συνηγορούν υπέρ της απουσίας «goodwill».

70 Το EUIPO αντικρούει τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος.

71 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η αγωγή λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου προστατεύει το «goodwill» όποιο κι αν είναι το μέγεθος της επιχειρήσεως. Απλώς και μόνον το γεγονός ότι η δραστηριότητα του ενάγοντος επί αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου είναι πολύ μικρή δεν αποκλείει αφ' εαυτού την ύπαρξη «goodwill» (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5η έκδ., Sweet & Maxwell, Λονδίνο, 2016, σημείο 3-13).

72 Έτσι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division [Ανώτερου δικαστηρίου (Αγγλία και Ουαλία), τμήμα εμπορικών και λοιπών ιδιωτικών διαφορών] Stannard v Reay [(1967) R.P.C. 589], κρίθηκε ότι πλανόδιος έμπορος fish and chips, με κύκλο εργασιών μεταξύ 129 και 138 GBP την εβδομάδα, είχε αποκτήσει «goodwill» μετά από δραστηριότητα τριών περίπου εβδομάδων (απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2010, Golden Elephant Brand, T-303/08, EU:T:2010:505, σκέψη 110).

73 Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division [Ανώτερου δικαστηρίου (Αγγλία και Ουαλία), τμήμα εμπορικών και λοιπών ιδιωτικών διαφορών] Jian Tools for Sales v Roderick Manhattan Group [(1995) F.S.R. 924, 933], η πώληση 127 προγραμμάτων λογισμικού από αμερικανική επιχείρηση στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου κρίθηκε επαρκής (απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2010, Golden Elephant Brand, T-303/08, EU:T:2010:505, σκέψη 114).

74 Κατά μείζονα λόγο, το μέγεθος της δραστηριότητας του ενάγοντος επί αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου σε σχέση με την αγορά στο σύνολό της δεν είναι καθοριστικής σημασίας [απόφαση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (εφετείου (Αγγλία και Ουαλία) (πολιτικό τμήμα)] Lumos Skincare Ltd v Sweet Squared Ltd and others (2013) EWCA Civ 590].

75 Επομένως, έστω και πολύ περιορισμένη εμπορική δραστηριότητα έχει κριθεί επαρκής για τη δημιουργία «goodwill» (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5η έκδ., Sweet & Maxwell, Λονδίνο, 2016, σημείο 3-64).

76 Εάν ο ενάγων επί αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου δεν είναι εγκατεστημένος στο Ηνωμένο Βασίλειο, πρέπει τουλάχιστον να αποδείξει ότι διαθέτει έναν ή περισσότερους πελάτες στο Ηνωμένο Βασίλειο [απόφαση του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division [Ανώτερου δικαστηρίου (Αγγλία και Ουαλία), τμήμα εμπορικών και λοιπών ιδιωτικών διαφορών] Jian Tools for Sales v Roderick Manhattan Group [(1995) F.S.R. 924, 925], και όχι απλώς και μόνον ότι απολαύει φήμης στο Ηνωμένο Βασίλειο [απόφαση του Supreme Court of the United Kingdom (Ανωτάτου δικαστηρίου του Ηνωμένου Βασιλείου) Starbucks (HK) Ltd and another v British Sky Broadcasting Group Plc and others, (2015) UKSC 31].

77 Επομένως, από τη νομολογία των εθνικών δικαστηρίων, την οποία το Γενικό Δικαστήριο έχει εφαρμόσει σε παρεμφερείς υποθέσεις (αποφάσεις της 9ης Δεκεμβρίου 2010, Golden Elephant Brand, T-303/08, EU:T:2010:505, και της 18ης Νοεμβρίου 2015, HALAL MALAYSIA, T-508/13, EU:T:2015:861), προκύπτει ότι ακόμα και οι μικρές επιχειρήσεις δύνανται να διαθέτουν «goodwill».

78 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, η Jackson Family Farms πώλησε 728 κιβώτια κρασιών υπό το σήμα BYRON στην Boutinot το 2011, προς συνολικώς περίπου 45 000 USD, και όχι προς περίπου 30 000 USD, όπως εσφαλμένα υποστηρίζει ο προσφεύγων.

79 Λαμβανομένων υπόψη επίσης των εσωτερικών εκθέσεων πωλήσεων που προσκόμισε η Jackson Family Farms, αυτή φέρεται να πώλησε σε άλλους πελάτες στο Ηνωμένο Βασίλειο 2 130 φιάλες κρασιών υπό το σήμα BYRON από τον Σεπτέμβριο του 2010 έως τον Νοέμβριο του 2011, προς περίπου 3 800 GBP μεταξύ Μαΐου και Ιουνίου του 2011, και όχι προς 6 800 GBP, όπως υποστηρίζει το EUIPO, λαμβάνοντας εσφαλμένα υπόψη άλλες πωλήσεις κρασιών και όχι αυτές που πραγματοποιήθηκαν υπό το σήμα BYRON στην έκθεση πωλήσεως με ημερομηνία Μαΐου-Ιουνίου 2011.

80 Καίτοι αληθεύει ότι οι πωλήσεις τις οποίες πιστοποιούν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν από την Jackson Family Farms δύνανται να θεωρηθούν μικρές, εντούτοις η εν λόγω επιχείρηση πώλησε συστηματικώς κρασιά υπό το προγενέστερο σήμα εντός του Ηνωμένου Βασιλείου (πλέον των 700 κιβωτίων το 2011) επί τουλάχιστον ένα έτος πριν την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

81 Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της εθνικής νομοθεσίας επί του θέματος, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η Jackson Family Farms ασκούσε σοβαρές εμπορικές δραστηριότητες στο Ηνωμένο Βασίλειο όσον αφορά τα κρασιά τα οποία πωλούνταν υπό το σήμα BYRON κατά τον κρίσιμο χρόνο, με αποτέλεσμα αυτή να έχει αποκτήσει «goodwill» κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος BYRON ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

– Επί της συνεχίσεως της υπάρξεως του «goodwill»

82 Ο προσφεύγων αμφισβητεί, εξάλλου, το κατά πόσον αποτελεί κρίσιμο στοιχείο ο κατάλογος κρασιών που προσέφερε η British Airways, χρονολογίας Δεκεμβρίου 2012, διότι «ανάγεται σε ημερομηνία μεταγενέστερη (πλέον των έξι μηνών) της ασκήσεως της ανακοπής».

83 Ο κανόνας 19, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1), προβλέπει ότι εάν η ανακοπή βασίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, ο ανακόπτων οφείλει να αποδείξει την κτήση και την έκταση της προστασίας του δικαιώματος αυτού, αλλά και τη συνέχιση της υπάρξεώς του.

84 Αυτό, κατά κανόνα, συνεπάγεται ότι το επίμαχο σημείο πρέπει να συνεχίζει να χρησιμοποιείται κατά τον χρόνο της ασκήσεως της ανακοπής (βλ, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2013, Baby Bambolina, T-581/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:553, σκέψεις 26 και 27).

85 Το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη τον κατάλογο κρασιών που προσφέρει η British Airways προκειμένου να εκτιμήσει όχι την απόκτηση του «goodwill» –η οποία, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 53 ανωτέρω, πρέπει να εκτιμάται κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της οποίας ασκήθηκε ανακοπή– αλλά τη συνέχιση της υπάρξεως του προγενέστερου δικαιώματος κατά τον χρόνο ασκήσεως της ανακοπής.

86 Τίθεται το ζήτημα εάν, μολονότι είχε αποκτηθεί «goodwill» πριν την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ανακοπή θα έπρεπε να είχε απορριφθεί ως αβάσιμη, λαμβανομένου υπόψη ότι ο ανακόπτων φέρεται να μην είχε αποδείξει ότι το δικαίωμα συνέχιζε να υπάρχει κατά τον χρόνο ασκήσεως της ανακοπής.

87 Συναφώς, το τμήμα προσφυγών βασίστηκε, για να τεκμηριώσει τη συνέχιση της υπάρξεως του δικαιώματος κατά τον χρόνο ασκήσεως της ανακοπής, όχι μόνο στον κατάλογο κρασιών που προσέφερε η British Airways, αλλά και στο γεγονός ότι όλα τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η ανακόπτουσα παρουσίαζαν αρκετά μεγάλη χρονική εγγύτητα προς την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος.

88 Βάσει της νομολογίας των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου, το «goodwill» δύναται να συνεχίζει να υπάρχει και μετά τη διακοπή της δραστηριότητας [απόφαση της Judicial Committee of the Privy Council (δικαστικής επιτροπής του Privy Council, Ηνωμένο Βασίλειο) Star Industrial v Yap Kwee Kor, (1976) F.S.R. 256 PC], ακόμα κι όταν αυτή η διακοπή διαρκεί επί σειρά ετών (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5η έκδ., Sweet & Maxwell, Λονδίνο, 2016, σημεία 3-223 επ.).

89 Λαμβανομένης υπόψη αυτής της νομολογίας, κρίνεται ότι, εν προκειμένω, ακόμα και να διακόπηκε η δραστηριότητα της Jackson Family Farms μεταξύ της ημερομηνίας καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος και της ημερομηνίας ασκήσεως της ανακοπής, το μεσολαβήσαν χρονικό διάστημα δεν είναι αρκούντως μεγάλο ώστε το «goodwill» να εκλείψει απλώς και μόνον λόγω του διελθόντος χρόνου.

90 Ως εκ τούτου, το «goodwill» το οποίο είχε αποκτηθεί κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος, ήτοι στις 23 Ιανουαρίου 2012, συνέχιζε να υπάρχει πέντε μήνες αργότερα, κατά την άσκηση της ανακοπής στις 21 Ιουνίου 2012.

– Επί της απουσίας ειδικών και διακριτών χαρακτηριστικών

91 Με το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την ύπαρξη «goodwill» του μη καταχωρισμένου σήματος BYRON στο Ηνωμένο Βασίλειο, ο προσφεύγων προβάλλει, επιπροσθέτως, ερειδόμενος στις αποφάσεις του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [εφετείου (Αγγλία και Ουαλία) (πολιτικό τμήμα)] Diageo North America v InterContinental Brands [(2010) EWCA Civ 920, στο εξής: απόφαση Vodkat] και του House of Lords (Βουλής των Λόρδων) Erven Warnink BV v J Townend & Sons (Hull) Ltd [(1979) A.C. 731, στο εξής: απόφαση Advocaat], ότι η προϋπόθεση περί «goodwill» δεν πληρούται, ιδίως διότι η Jackson Family Farms δεν απέδειξε, κατά τον προσφεύγοντα, ότι το προϊόν της έχει ορισμένα ειδικά και διακριτά χαρακτηριστικά, τα οποία ωθούν τον καταναλωτή να το αποκτήσει. Αντιθέτως, η χαμηλή τιμή του προϊόντος της και η μέτρια ποιότητά του συνηγορούν υπέρ της εκδοχής ότι το προϊόν αυτό δεν είναι διακριτό και αναγνωρίσιμο. Ο προσφεύγων προβάλλει επίσης ότι το ίδιο το τμήμα προσφυγών, στην προσβαλλόμενη απόφαση, κάνει αναφορά σε προϋπόθεση υπάρξεως ειδικών και διακριτών χαρακτηριστικών.

92 Κατά το EUIPO, ο προσφεύγων βασίζεται στη λεγόμενη «διευρυμένη» μορφή της αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου. Εσφαλμένως όμως, κατά το EUIPO, δεδομένου ότι η Jackson Family Farms βάσισε την ανακοπή της στην «κλασική» μορφή αυτής της αγωγής.

93 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι το αδίκημα της απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου καλύπτει ευρύ φάσμα περιπτώσεων.

94 Όπως ορθώς σημειώνει το EUIPO, στην «κλασική» μορφή του αδικήματος της απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου, ο εναγόμενος επί αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου παραπλανά ως προς την εμπορική προέλευση των προϊόντων του, δημιουργώντας την εντύπωση ότι αυτά είναι τα προϊόντα του ενάγοντος επί της εν λόγω αγωγής. Η εν λόγω παραπλανητική παρουσίαση των προϊόντων συνίσταται, κατά κανόνα, στη χρήση ενός διακριτικού σημείου του ενάγοντος από τον εναγόμενο (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5η έκδ., Sweet & Maxwell, Λονδίνο, 2016, σημεία 1-16, 5-8, 7-35, 7-163, 8-1 και 8-8).

95 Αντιθέτως, στη «διευρυμένη» μορφή του αδικήματος της απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου, όπως στις αποφάσεις Advocaat ή Vodkat, ο εναγόμενος παραπλανά ως προς την προέλευση ή τη φύση των προϊόντων του παρουσιάζοντάς τα κατά παραπλανητικό τρόπο ως προερχόμενα από συγκεκριμένη περιοχή ή ως έχοντα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ή ιδιαίτερη σύνθεση. Αυτή η παραπλανητική παρουσίαση δύναται να γίνει μέσω της χρήσεως περιγραφικού όρου ή έννοιας γένους που δεν περιγράφει ορθώς τα προϊόντα του εναγομένου, δημιουργώντας την εντύπωση ότι διαθέτουν χαρακτηριστικό ή ιδιότητα που στην πραγματικότητα δεν διαθέτουν (λόγου χάρη, χρήση του όρου «Vodkat» για είδος ποτού που δεν είναι βότκα) [βλ. απόφαση Advocaat και Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5η έκδ., Sweet & Maxwell, Λονδίνο, 2016, σημεία 7-161, 7-166 και 7-281].

96 Στα αιτήματα που διατύπωσε στις 31 Δεκεμβρίου 2012 ενώπιον του τμήματος ανακοπών, η Jackson Family Farms είχε υποστηρίξει ότι, εν προκειμένω, στους πελάτες της θα εδημιουργείτο η εντύπωση ότι τα προϊόντα του προσφεύγοντος ήταν δικά της. Προς στήριξη αυτού του επιχειρήματος, η Jackson Family Farms αναφέρθηκε στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2010, Golden Elephant Brand (T-303/08, EU:T:2010:505, σκέψεις 132 και 148), η οποία αφορούσε περίπτωση εφαρμογής της «κλασικής» μορφής του αδικήματος της απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου.

97 Δεδομένου ότι η Jackson Family Farms ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι τα προϊόντα του προσφεύγοντος δημιουργούσαν την εντύπωση ότι διαθέτουν χαρακτηριστικό το οποίο στην πραγματικότητα δεν διαθέτουν, αλλά ότι στους πελάτες της θα εδημιουργείτο η εντύπωση ότι τα προϊόντα του προσφεύγοντος ήταν δικά της, το τμήμα προσφυγών ορθώς βασίστηκε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, στην «κλασική» μορφή της αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου, κρίνοντας ότι υπήρχε ο κίνδυνος τα προϊόντα του προσφεύγοντος να εκληφθούν ως προϊόντα της Jackson Family Farms.

98 Συναφώς, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει ο προσφεύγων, το ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται ότι ο ανακόπτων πρέπει να αποδείξει «ότι τα προϊόντα του αναγνωρίζονται βάσει ορισμένου διακριτικού στοιχείου» δεν συνιστά αναφορά σε προϋπόθεση σχετικά με ιδιαίτερα και διακριτά χαρακτηριστικά. Για να υφίσταται παραπλανητική παρουσίαση, πρέπει το σημείο που εχρησιμοποιείτο από τον ενάγοντα επί αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου να εκλαμβάνεται ως διακριτικό αυτών των προϊόντων (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5η έκδ., Sweet & Maxwell, Λονδίνο, 2016, σημεία 1-24, 3-11, 8-2 και 8-9). Όμως, ο εν λόγω διακριτικός χαρακτήρας του σημείου δεν πρέπει να συγχέεται με αυτό που στην απόφαση Advocaat καλείται «αναγνωρίσιμες και διακριτές ιδιότητες» του προϊόντος. Επισημαίνεται ότι ο διακριτικός χαρακτήρας του σημείου BYRON, κρίσιμος όσον αφορά την προϋπόθεση περί παραπλανητικής παρουσιάσεως, δεν αμφισβητείται εν προκειμένω.

99 Εν πάση περιπτώσει, η «διευρυμένη» μορφή του αδικήματος της απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου δεν μπορούσε να εφαρμοστεί εν προκειμένω. Πράγματι, αντιθέτως προς τους όρους «βότκα» ή «σαμπάνια», ο όρος «byron» δεν αποτελεί περιγραφικό όρο ή έννοια γένους που να παρέχει

ένδειξη ως προς τη γεωγραφική προέλευση ή τη σύνθεση του προϊόντος. Η παραπλανητική παρουσίαση συνίσταται εν προκειμένω στην ομοιότητα μεταξύ των χρησιμοποιηθέντων σημείων, και όχι στο γεγονός ότι ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι τα προϊόντα του διαθέτουν ιδιότητα που δεν διαθέτουν.

100 Επομένως, δεν ετίθετο ζήτημα εξετάσεως του εάν τα προϊόντα της Jackson Family Farms χαρακτηρίζονται από «ιδιότητες αναγνωρίσιμες και διακριτές», όπως η ιδιαίτερη προέλευση ή η ιδιαίτερη σύνθεση.

101 Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών εκτίμησε την ανακοπή θεωρώντας ότι αυτή βασιζόταν στο αδίκημα της απατηλής χρήσεως διακριτικού σήματος υπό την «κλασική» του μορφή δεν μπορούσε να έχει αρνητικές συνέπειες για τον προσφεύγοντα, όσον αφορά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων εν προκειμένω.

102 Επιπροσθέτως, με την απόφαση Vodkat κρίθηκε ότι η «διευρυμένη» αγωγή λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου δεν προοριζόταν μόνο για τα προϊόντα των οποίων η ποιότητα εθεωρείτο ανώτερη, αλλά ότι μπορούσαν να διαθέτουν «goodwill» και προϊόντα ευτελούς αξίας (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5η έκδ., Sweet & Maxwell, Λονδίνο, 2016, σημείο 7-190). Εν πάση περιπτώσει, τα επιχειρήματα που προέβαλε ο προσφεύγων όσον αφορά τη χαμηλή τιμή και τη μέτρια ποιότητα των προϊόντων της Jackson Family Farms είναι αλυσιτελή.

103 Επομένως, το τμήμα προσφυγών, εφαρμόζοντας την «κλασική» και όχι τη «διευρυμένη» μορφή του εν λόγω αδικήματος, δεν υπέπεσε σε σφάλμα ικανό να διακυβεύσει τον νόμιμο χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επί του δευτέρου σκέλους του μοναδικού λόγου, σχετικά με την απόκτηση του «goodwill»

104 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, ακόμα κι αν υποτεθεί ότι το μη καταχωρισμένο σήμα BYRON είχε αποκτήσει «goodwill» στο Ηνωμένο Βασίλειο, κάτοχος αυτού του «goodwill» δεν ήταν η Jackson Family Farms αλλά η χονδρέμπορος κρασιών εταιρία Boutinot.

105 Το EUIPO αντικρούει τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος.

106 Οι παράγοντες οι οποίοι ασκούν επίδραση στο σε ποιον ανήκει το «goodwill» είναι οι ακόλουθοι: ποιος είναι υπεύθυνος για την ποιότητα των προϊόντων και ποιος εκλαμβάνεται από το κοινό ως υπεύθυνος [απόφαση του House of Lords (Βουλής των Λόρδων) T. Oertli A.G. v E.J. Bowman (London) LD. and others (1959) R.P.C. 1, 7 HL].

107 Το κρίσιμο, προκειμένου να δύναται να τύχει προστασίας ένα σημείο, είναι, στην αντίληψη του κοινού, το σημείο να δηλώνει ότι η ποιότητα των προϊόντων εμπίπτει στην ευθύνη μίας και μόνης επιχειρήσεως, ακόμα κι αν το κοινό δεν γνωρίζει το όνομα αυτής της επιχειρήσεως. Το ζήτημα του σε ποιον ανήκει το «goodwill» είναι κατά κανόνα πραγματικό και δεν υφίσταται τεκμήριο κατά το οποίο το «goodwill» ανήκει στον αλλοδαπό κατασκευαστή και όχι στον Βρετανό διανομέα [απόφαση του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Ανώτερου δικαστηρίου (Αγγλία και Ουαλία), τμήμα εμπορικών και λοιπών ιδιωτικών διαφορών) MedGen Inc v Passion for Life Products Ltd, (2001) F.S.R. 30]. Καταρχήν, το «goodwill» ανήκει στον συγκεκριμένο αλλοδαπό προμηθευτή των εισαγομένων προϊόντων και όχι στον εισαγωγέα (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5η έκδ., Sweet & Maxwell, Λονδίνο, 2016, σημεία 3-136 και 3-158).

108 Η εν γένει λειτουργία ενός σήματος είναι να δηλώνει την εμπορική προέλευση του προϊόντος, ήτοι τον παραγωγό του, και όχι τον πωλητή του. Εν προκειμένω, αυτός που ήλεγχε την παρασκευή και την ποιότητα των προϊόντων ήταν η Jackson Family Farms. Είναι πιθανόν το κοινό να εκλάμβανε την Jackson Family Farms, υπό την ιδιότητα του παραγωγού των κρασιών, ως υπεύθυνη για την παρασκευή τους και για την ποιότητά τους.

109 Ο κατάλογος Boutinot διέκρινε σαφώς τα διαφορετικά κρασιά που διετίθεντο προς πώληση, βάσει της τιμής τους, της γεωγραφικής τους προελεύσεως και του παραγωγού τους. Συνεπώς, οι αγοραστές ήταν ελεύθεροι να επιλέξουν τα κρασιά τους βάσει αυτών των κριτηρίων. Καίτοι η Boutinot ήταν ο μόνος διανομέας των προϊόντων της Jackson Family Farms στο Ηνωμένο Βασίλειο, η τελευταία θα έπρεπε να θεωρηθεί ως κάτοχος του «goodwill». Πράγματι, ο κατάλογος Boutinot διακρίνει σαφώς τα προϊόντα της Jackson Family Farms, βάσει του ονόματος και της προελεύσεώς τους, από τα άλλα προϊόντα τα οποία πωλούνται από την Boutinot. Ειδικότερα, στους δύο καταλόγους Boutinot που προσκόμισε η Jackson Family Farms, ορισμένα κρασιά που προφανώς παράγονται από την Boutinot προσδιορίζονται σαφώς ως δικής της παραγωγής, κάτι που συνεπάγεται ότι τα λοιπά κρασιά δεν παράγονται από την Boutinot, αλλά από παραγωγούς όπως η Jackson Family Farms.

Επί του τρίτου σκέλους του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, που αφορά τη λήξη της ισχύος του προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BYRON

110 Προς στήριξη του επιχειρήματός του κατά το οποίο η Jackson Family Farms δεν είναι δυνατόν να έχει αποκτήσει «goodwill» για το σήμα BYRON στο Ηνωμένο Βασίλειο, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι η Jackson Family Farms άφησε το προγενέστερο σήμα BYRON της Ευρωπαϊκής Ένωσης να λήξει το 2007 αποδεικνύει ότι δεν είχε εμπορικά συμφέροντα στην Ευρώπη.

111 Ειδικότερα, κατά τον προσφεύγοντα, και χωρίς να αμφισβητηθεί επ' αυτού από το EUIPO, το σήμα BYRON, ιδιοκτησία της Byron Vineyard & Winery, Inc., είχε καταχωρισθεί ως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο έληξε το 2007, ένα χρόνο μετά την εξαγορά της Byron Vineyard & Winery από την Jackson Family Farms.

112 Το επιχείρημα αυτό δεν είναι ικανό να άρει την ύπαρξη «goodwill» που δημιουργήθηκε από το μη καταχωρισμένο σήμα BYRON και αποκτήθηκε από την Jackson Family Farms.

113 Πράγματι, η ανακοπή βασιζόταν στο προγενέστερο, μη καταχωρισμένο σήμα BYRON, και όχι στο προγενέστερο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BYRON.

114 Επίσης, υπενθυμίζεται ότι υπάρχουν μη καταχωρισμένα σήματα τα οποία αντλούν τη νομιμότητά τους από τη χρήση τους σε ορισμένο αριθμό κρατών μελών. Τα σημεία αυτά, τα οποία δηλώνουν την εμπορική προέλευση προϊόντος ή υπηρεσίας, λειτουργούν ως σήμα. Το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 αναγνωρίζει την ύπαρξη τέτοιων δικαιωμάτων εντός των κρατών μελών και παρέχει στους δικαιούχους μη καταχωρισμένων σημάτων τη δυνατότητα να εμποδίσουν την καταχώριση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εάν τα δικαιώματα αυτά είναι ικανά να εμποδίσουν τη χρήση τέτοιου σήματος δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας.

115 Επομένως, είναι άνευ σημασίας το εάν το μη καταχωρισμένο σήμα το οποίο προστατεύεται δυνάμει του εθνικού δικαίου έχει ή μη καταχωρισθεί προηγουμένως ως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

116 Εν προκειμένω, όπως ορθώς σημειώνει το EUIPO, η λήξη της καταχωρίσεως του προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BYRON δεν εμπόδιζε την Jackson Family Farms να χρησιμοποιεί το μη καταχωρισμένο σήμα και, διά της χρήσεως αυτής, να αποκτήσει «goodwill».

117 Καθόσον η Jackson Family Farms είχε αποκτήσει επαρκές «goodwill» κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η λήξη της καταχωρίσεως του προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BYRON δεν εμπόδιζε την Jackson Family Farms να προστατεύσει το μη καταχωρισμένο δικαίωμά της ασκώντας αγωγή λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου.

118 Επομένως, το γεγονός ότι το προγενέστερο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BYRON έληξε δεν αντιφάσκει προς την απόκτηση «goodwill» από την Jackson Family Farms, το οποίο δημιουργήθηκε από το μη καταχωρισμένο σήμα BYRON.

Επί των σημείων σχετικά με την παραπλανητική παρουσίαση και τη βλάβη

119 Οι δύο τελευταίες προϋποθέσεις της «κλασικής τριάδας» του αδικήματος της απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου που προβλέπεται στο δίκαιο του Ηνωμένου Βασιλείου αφορούν, αφενός, την παραπλανητική παρουσίαση από τον δικαιούχο του πλέον πρόσφατου σήματος και, αφετέρου, τη βλάβη που προξενήθηκε στο «goodwill».

120 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι πληρούνταν αυτές οι δύο προϋποθέσεις: λαμβανομένων υπόψη της ταυτότητας των επίμαχων προϊόντων και των υφιστάμενων ομοιοτήτων μεταξύ των σημείων, τα προϊόντα του προσφεύγοντος ενδεχομένως να συγχέονταν με εκείνα της Jackson Family Farms, παραπλανητική παρουσίαση η οποία θα προξενούσε ζημία στην τελευταία.

121 Υπογραμμίζεται ότι, καίτοι ο προσφεύγων διατείνεται ότι «δεν επληρούτο κανένα από τα κριτήρια της κλασικής τριάδας», δεν ανέπτυξε επιχειρηματολογία όσον αφορά τη δεύτερη και την τρίτη προϋπόθεση της «κλασικής τριάδας» του αδικήματος της απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου, ήτοι την παραπλανητική παρουσίαση και τη βλάβη, αλλά προέβαλε αποκλειστικώς λόγο σχετικά με την πρώτη προϋπόθεση της «κλασικής τριάδας» του εν λόγω αδικήματος, ήτοι του «goodwill».

122 Επομένως, εν απουσία επιχειρημάτων του προσφεύγοντος όσον αφορά την παραπλανητική παρουσίαση και τη ζημία που υπέστη, επικυρώνεται το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών κατά το οποίο, λαμβανομένων υπόψη της ταυτότητας των επίμαχων προϊόντων και των υφιστάμενων ομοιοτήτων μεταξύ των επίμαχων σημείων, τα προϊόντα του προσφεύγοντος ενδεχομένως να συγχέονταν με εκείνα της Jackson Family Farms, παραπλανητική παρουσίαση η οποία θα προξενούσε ζημία στην τελευταία.

123 Εκ του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι, δεδομένου ότι ο μοναδικός λόγος τον οποίον προέβαλε ο προσφεύγων είναι αβάσιμος, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο εκ των αιτημάτων του προσφεύγοντος και, κατά συνέπεια, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

124 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

125 Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του EUIPO.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τον Nelson Alfonso Egüed στα δικαστικά έξοδα.

Pelikánová Valančius Öberg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Ιουλίου 2017.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 2

Αιτήματα των διαδίκων 3

Σκεπτικό 4

Επί του παραδεκτού του δευτέρου αιτήματος του προσφεύγοντος 4

Επί της ουσίας 4

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις 4

– Επί της παραπομπής στο δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο διέπει το σημείο του οποίου γίνεται επίκληση 4

– Επί της σχέσεως μεταξύ της χρήσεως στις συναλλαγές, της οποίας η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική, και του «goodwill» 6

Επί του πρώτου σκέλους του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, που αφορά την ύπαρξη «goodwill» του μη καταχωρισμένου σήματος BYRON στο Ηνωμένο Βασίλειο 7

– Επί της ανεπάρκειας των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η Jackson Family Farms ... 7

– Επί του μεριδίου αγοράς της Jackson Family Farms 11

– Επί της συνεχίσεως της υπάρξεως του «goodwill» 12

– Επί της απουσίας ειδικών και διακριτών χαρακτηριστικών 13

Επί του δευτέρου σκέλους του μοναδικού λόγου, σχετικά με την απόκτηση του «goodwill» 15

Επί του τρίτου σκέλους του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, που αφορά τη λήξη της ισχύος του προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BYRON 16

Επί των σημείων σχετικά με την παραπλανητική παρουσίαση και τη βλάβη 17

Επί των δικαστικών εξόδων 17